28/03/2021

“Η Παναγία στην παρούσα ζωή να είναι θερμή προστάτης και βοηθός”

Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Πολυανής και Κιλκισίου

Ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Γουμενίσσης, Αξιουπόλεως και Πολυκάστρου κ. Δημήτριος ως τοποτηρητής της Ιεράς Μητροπόλεως Πολυανής και Κιλκισίου χοροστάτησε στην ακολουθία των Β΄ Χαιρετισμών στον Μητροπολιτικό Ιερό Ναό της Μεταμορφώσεως του Σωτήρος Χριστού στο Κιλκίς.

Κατ᾽ αυτήν, ομίλησε για την καταγραφή του ονόματος ενός εκάστου εκ των πιστών, “βίβλω ζωής” –της όντως ζωής, της αιώνιας ζωής–, στην άνω Ιερουσαλήμ, στη βασιλεία των ουρανών, με τις σωστικές πρεσβείες της Υπεραγίας Θεοτόκου, της μόνης ακαταίσχυντης ελπίδος, την Οποία και παρακαλούμε θερμώς σε κάθε ακολουθία του Ακαθίστου. Διότι δεν υπάρχει άλλη ελπίδα παρά μόνον η

Θεοτόκος.

Δεν πρέπει να λησμονούμε ότι “πολλά γαρ ισχύει δέησις Μητρός, προς ευμένειαν Δεσπότου” και ο,τι γράφει η Θεομήτωρ, ο Υιός Της και Θεός Της και Θεός μας δεν το απορρίπτει, αρκεί εμείς να εισακούουμε τους λόγους Της, “ ό,τι αν λέγη υμίν, ο Κύριος, ποιήσατε”.

Στην συνέχεια επανέκαμψε στη έδρα της Μητροπόλεώς του, όπου και τέλεσε την ακολουθία των Β΄ Χαιρετισμών.

Στο σύντομο κήρυγμά του, αναφέρθηκε στην ανάγκη ζώσης και ενεργού πίστεως, ως ακλόνητης εμπιστοσύνης στο πρόσωπο του Κυρίου και Θεού και Σωτήρος ημών Ιησού Χριστού και της Υπεραγίας Δεσποίνης ημών Θεοτόκου και Αειπαρθένου Μαρίας, της μεσίτριας της σωτηρίας μας, αλλά και Σώτειρας στις δύσκολες αυτές συνθήκες, που διάγουμε.

Προέτρεψε δε τους πιστούς, πέραν της φαρμακευτικής αγωγής των ιατρών, να παίρνουν και να πίνουν τον Αγιασμό. Ύδωρ, καθαγιασμένο από τη χάρη του Παναγίου Πνεύματος, το οποίο και θαυματουργεί. Βλέπουμε απτά δείγματα της επενέργειάς του Παρακλήτου, με την προϋπόθεση πάντοτε να υπάρχει το υπόβαθρο της αληθινής πίστεως. Δεν ενεργεί κατά μαγικό τρόπο, παρά μόνον εάν υπάρχει, της αυτομεμψίας το κατόρθωμα και της μετανοίας η συντριβή. Τότε ενεργεί θαυματουργικά.

Ευχήθηκε**, η Παναγία στην παρούσα ζωή να είναι θερμή προστάτης και βοηθός, “τας των εναντίων εφόδους αποτειχίζουσα και προς σωτηρίαν καθοδηγούσα” την κάθε ψυχή, που δεν έκλινε γόνυ στα είδωλα. Και δεν σταματά εδώ η Μητρική χειραγώγησή Της, αλλ᾽ επεκτείνεται κατά την έξοδο της ψυχής από το σώμα και την ακίνδυνη διάβασή της προς το αδέκαστο πανανθρώπινο δικαστήριο, που θα στηθεί κατά την Δευτέρα Παρουσία**.

Και κατ᾽ αυτήν ο ρόλος Της θα είναι καταλυτικός, με την σωστική μεσιτεία Της, ώστε να μας καταστήσει κληρονόμους της βασιλείας Του.